

11. Nov. 1974

FAKTA

Dato:

11. Nov. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 3A s. 7-13

find one self on the right path."
Hazrat Inayat Khan.

Paris

11-11-74.

Det er fantastisk svært at
indse hvor stor en del af ens til-
værelse der består af falske fre-
-skillinge. Jeg er mig selv og min daglige til-
værelse er bused på en reel og myf-
-fer. Min eneste formål er at holde
den totale forvirrelse på afstand.
Måske er det forkert at ville holde
den på afstand, måske burde man
slippe den løs, og man leve den til
bunds, den er jo forvirrelse af alene
af den simple opend at den
repræsentation. reelle ting.
Mytterne om at: jeg nok engang kom-
-mer til at vise mine ting på et
internationelt plan-f.eks. at jeg
engang træffe et menneske der har
behov for mig - f.eks. v. s. v. at disse
mytterne er det store modsatte af realite-
-terne af forholdene som de er.
Så man mytterne som mytterne ville
man selv faktisk blive konstant
med forvirrelsen som repræsentation

isvælg huden. Hever man på mytterne
lever man på en løgn som bevirker
at alle ens handlinger selv føle sig
må fast fæve af denne løgn, man
kan ikke som helhed handle uden
mytterne og sandheden.
Ved således at undgå forvirrelsen,
undgå isvælg huden smyger man, først
og fremmest naturligvis sig selv, men også
alle andre. Være mere sand over for mig
Jeg ville være mere sand over for mig
selv hvis jeg sagde: du kommer
sand synligvis aldrig til at udstille
andre steder end i Danmark, der
treffer aldrig et menneske der har
de hvor for dig og din værdighed, så
ville jeg ikke være selvstændig
- den de over for mig selv, så ville jeg
også have myndighed for at handle
udfra denne erkendelse og derved forme
mit liv (såvel et liv lader sig forme)
modsat nu hvor jeg handler efter
mytterne i modstrid med isvælg huden.
Hvis jeg erkendte af den situation jeg
befinder mig i nu 11-11-74 vil
23,30 er min situation, at tro den
i morgen, om en måned, et år, vil
have ændret sig til mytternes "det
bedre" er at undlade at erkende

denne situation nu. Kendsgerningerne er
er: at jeg arbejder nu, ikke har andre
udstillingsminder. (til trods for at jeg be-
finder mig i Paris) end jeg altid har
haft, at jeg ikke arbejder bedre eller
dårligere end jeg altid har gjort, at
mit behov for et andet menneske
skal have behov for mig, ikke s.
større eller mindre end det altid.
har været, at mine problemer, arbejds-
mæssigt som privat er de samme
som jeg altid har haft - o. s. v.
Det er min situation - det er min
Jeg vil altid befinde mig sidende
og vente på et eller andet skub
for den daglige post, den daglige avis,
~~det~~ månedlige kunsttidsskrift, gaver
mig en illusion om at "noget sker"
Jeg forventer at bjergskud kommer
til mig, og kunne ikke drømme
om at bevæge mig selv hen til
bjergskud. Fortvivlelsen, over det fulde-
-standig håbløse i min situation,
vil egentlig være at fortrøllede da
den da er et produkt af en er-
-kendelse. Man - jeg vælger mysterier,
de bestyrtter mig, deres overnaturlige,
forventningsdrømme hindrer mig så

De havde vist i at se tingenes hårde, klare
brudte omrids. De forklarer mig for,
giver mig indsættelse, en dag enden,
end nu en dag, og så fremdeles for
at handle ud fra denne min situa-
-tion (der er som med sig selv)
-ning, man er helt klar over at man
uopsættelig bør holde op, men man
udsætter sig udsætter sig i mens stunder
den lege med sig selv og i mens stunder
man sig selv (hen).
Hvis jeg nu besluttede mig for at
indsætte at min situation er som
den er, uden om alle hvidefulde
mytter, så måtte jeg medvending i
handle ud fra denne situation
og ikke ud fra en fulst forstilling
om hvordan jeg kunne ønske mig
at denne situation burde være.
Situationsens irrealitet ville da være
det eneste reale grundlag, jeg kunne
handle ud fra og det ville berolige
at jeg måtte forbyde mig hand-
-linger der var uretledes end dem
jeg nu, ud fra et mytter grundlag, for-
-byr.
Det har ikke været tilfældigt når jeg
freden slæver om en fuldstændig
og givelse af -kunsten som en vej

Lil frigørelse, det er jo på en vis måde
det is min gamle - og give rollen som
professionel kunstner - det hell for den
en tidligere kunstnerrolle, det for kunst-
- og talblisemændene, holde helt og med
et vinder mine handlinger i forhold
til alt dette - det for det for at
blive mig selv - der hvor jeg var,
hvor is begyndte for is gled ind
i den ne forbrandede kunstnerrolle.
Der har jo alligevel aldrig pusset
mig, is har jo gang på gang for sig
at smelge den af mig, har aldrig
viller lade mig fange ind af profe-
-sionalsmen - men lever alt
muntligt ud at ville blive i en stør-
-brus. Dette er den største, den stør-
-væste og den færdigste kunst-
-mæssige som jo forhindrer at man er
man mest først og kunstner siden.
Der ne færdige kunst, bevirker at hele
til vorelser lever i forhold til kunst
i form af udsiddinger, hidskæft og bøger
til et stort enormt mangfoldigt be-
-greb - en forestilling og, tale i for-
-hold til i vidt og bredt. Der for gælder
der om at være me tilbage dertil
hvor man var for man hvide ind
i den ne rolle! Sær følgende kan

man ikke med en håndbevægelse
slette af sin bevidsthed kunsten
som man jo har levet med den
største del af sit liv, man kan
ikke blot lade som den for et
eller andet kilatilslet på en eller an-
-den da for ikke eksisterer mere,
men man kan nu til indsigel-
i at den ikke har den alt over-
-skyggende betydning man har
villet give den.
Min ivaretagelse kæmper i mit arbejde
mellem kunsten og virkeligheden har
netop bestået i ikke at lade kun-
-sten helt udslette virkeligheden af
min bevidsthed, mit opvær mere
kunsten har været et simpelt selv-
-forsvar.
og det gik blide det var muligt at
nu til fuld erkendelse af at kun-
-sten ikke er livet & livet ikke
kunsten så ville også alle såkaldte
kunstneriske problemer løse sig for
så ville, som jo så intens har
spejlet efter gennem årene, kunsten
fødes af livet & ikke livet afres
for kunsten.
og min mistanke som hed overfor

Kunsten har jeg ikke været standhaftig nok. Jeg har alt for ofte stillet det hen, lade mig overtale til at komme på "bedre" tanker når jeg er nødt til konklusioner som:

1. Kunsten er en livserstatning.
  2. Kunsten er en myte.
  3. Kunsten er et fremyndets kval over for andre.
  4. Kunsten er en dybt personlig- ja privat ~~og~~ udførelse som ikke vedkommer (eller kan vedkomme) andre.
  5. Kunsten er et som findes i en politisk magt middel.
  6. Kunsten er et helt personligt tanke redskab.
  7. Kunsten er prostitution.
  8. Kunsten er en delvis onani.
  9. Kunsten (men ikke imaginæren, fantasien, tanken) kan sagtens undværes.
  10. Kunsten forandre. intet.
- O. S. V. - O. S. V.